PSALMUL 9

1. [1]Voi lăuda pe DOMNUL
din inima mea toată,
minunile-I voi spune
cât gura o să-mi poată!

[2]Voi face-n veci din Tine
a vieții-mi bucurie
și Numele Tău, Doamne,
cânta-L-voi în vecie!

2. [3]Vrăjmașii mei dau fuga
‘napoi din sfânta-Ți Față.
[4]Tu-mi sprijinești dreptatea
și pricina-n vi-a-ță.

Tu stai pe scaŭnul slavei
să judeci drept, întruna.
5 Tu nimicești pe cei răi
și-i pierzi pe totdeauna!

3. [6]S-au dus vrăjmașii, nu sunt
din ei decât ruine,
cetăți ce-s dărâmate
pe veci de către Tine!

7Ei nu mai
sunt..., dar DOMNUL
în veci împărățește
și scaŭnul judecății
de-apoi Și-l pregătește!

4. [8]El fără părtinire
va judeca pe-oricare...
[9]La asupriți dă DOMNUL
în vreme grea scăpare.

10 Cei ce-L cunosc
pe DOMNUL
se-ncred în al Lui Nume,
căci El nu părăsește
pe cei ce-L caŭtă-n lume.

5. [11]Cântați-l, că-Mpăratul
Sionului El este,
vestiți printre popoare
a slavei Sale veste!

[12]El pururea răzbună
nevinovatul sânge
și-aude nevoiașul
ce suferă și plânge.

6. [13]Ai milă, DOAMNE, vezi-mi
ticăloșia-n care
vrăjmașul meu m-aduce —
trăgându-mă-n pierzare.

Din ușa morții ia-mă
să scap de la pieire,
ca să mă bucur, Doamne,
de marea-Ți mântuire,

7. [14]ca să vestesc de-a pururi
eu laudele Tale,
la porţile cetăţii
Sionului, în cale.

15 Cad neamurile-n groapa
pe care o făcură,
piciorul lor se prinde
în lațul lor de ură.

8. [16]Când DOMNUL Se arată
dreptate-n veci lucrează,
El prinde răii-n lațul
ce singuri îl așază...

[*Oprire*]

17 Cei răi se-ntorc cu toții
la-a morții locuință,
popoarele ce uită
a Domnului credință.

9. [18]Câţi n-au noroc pe lume
uitaţi nu au să fie.
Săraci, nădejdea voastră
nu piere pe vecie!

19 O, scoală, DOAMNE! Omul
să nu se prea încreadă,
la judecată lumea
în fața Ta să cadă!

10. [20]Aruncă Tu-n ei groaza
ca toți în veac să știe
că nu sunt decât oameni,
că sunt nimicnicie!

[*Oprire*]